

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 57. Errores Davidis Georgii de Frisia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

§. LVII.

Sæcul. XVI.
A.C. 1544.*Errores Davidis Georgii de Frisia.*

Equidem in Frisia quidam nomine David Georgius errores spargere cœpit, ast iidem prompte repressi fuere. Erat is ex Delphis Hollandiæ oppido natus, cetera Laicus, Histrionis filius, ac vitrum pingendi arte præditus. Hic jam anno Christi millesimo quingentesimo vigesimo quinto sua deliria propalare cœperat, ac præprimis affirmabat, quod ordine tertius esset David Dei nepos, non quidem ex carne, sed ex spiritu natus: cum autem cœlum, ut somniabat ille, prorsus vacuum esset, se divinitus missum ajebat, ut filios, dignosque

*Cochl. l. c. ad
ann. 1545.
p. 210.
Sur. comm.
ann. 1543.*

S 2

que

quippe Doctores editis etiam libris fidei dogmata strenue propugnarunt, ut testatur Cochlæus ad annum 1545. his verbis: *Colonienses quoque strenue contra sui Archiepiscopi novam & impiam reformationem, & publicis actionibus institerunt, & editis libris sana Ecclesiæ dogmata omni probationum genere confirmarunt, inter quos sane insigniter emicuit defensio iudicii Universitatis & Cleri Coloniensis contra Melanctonis, Bucerii & Oldendorpii calumnias, & R. Patre Everhardo Billick Carmelita, sacrae Theologiæ Doctore, & Provinciali Germaniæ inferioris, edita.*

Sæcul. XVI. que æterni hujus Regni hæredes ad-
A.C. 1544. ptaret, simulque populum Israel non qui-
dem per mortem, uti Christus, sed po-
tius per gratiam redimeret. Porro Sa-
duccæorum errores innovans, vitam æ-
ternam, mortuorum resurrectionem, ex-
tremumque judicii diem pernegabat:
cum Adamitis vero Matrimonium dam-
navit, uxoresque omnibus communes
esse voluit, nec non Manichæos secutus
animam peccato inquinari haud posse,
solamque carnem, nullatenus vero spi-
ritum peccare ajebat. Insuper infide-
lium animas salutem consequi, Aposto-
lorum vero spiritus damnari asserbat,
atque eum proclamabat insanum, qui
crederet, quod Christum coram homi-
nibus negare peccatum sit, unde sanctos
Martyres velut insanos traducebat, eo-
quod tormenta, mortemque propter
Christi confessionem subierint: cum ve-
ro Catholici arma hujus erroris Secta-
toribus inferrent, Georgius ex Belgio,
ubi tum agebat, in Frisiam aufugere
compellebatur, ubi perniciofa dogmata
sua identidem disseminavit, atque An-
gelos, Dæmones, Baptismum, Matri-
monium, sacras Literas, vitamque æ-
ternam impugnans, opiniones ac dog-
mata, quibus magis stolidi ac horrenda
vix excogitari possunt, in vulgus sparfit.

*Cæsar itaque, inquit Cochlæus, ubi hæc accepit, confestim magna edictorum se-
 veritate usus, gladio & igne in hujusmodi hæ-
 reticos animadvertit, atque acerrima inquisi-
 tione tam nefandam sectam extirpavit: Ut
 vero contra omnes novarum hæresum errores
 & blasphemias certos fidei & doctrinæ Catho-
 licæ articulos ejus subditi haberent, commisit id
 negotii suis Theologis Lovaniensibus. Unde
 occasione ex Georgii erroribus nata il-
 los triginta duos sanæ doctrinæ articulos
 fuisse propositos manifestum fuit, prout
 supra §. XLI. memoravimus. Ceterum
 Georgius, ut Cæsarei edicti severitatem
 effugeret, die prima Aprilis anno Salva-
 toris millesimo quingentesimo quadra-
 gesimo quarto unacum quibusdam fo-
 ciis suis Basileam se contulit, mutato-
 que nomine Joannes Bruckius appella-
 ri voluit: Ibidem vero explorata ci-
 vium indole ac propensione graviter
 querebatur de calamitatibus, quas pro-
 pter Evangelium, prout mentiebatur
 ipse, perpeti cogeretur, unde Senato-
 ribus libellum supplicem porrigebat, ro-
 gans, quatenus ei utpote Viro propter
 Christum calamitatibus oppresso, ac in-
 super prole admodum numerosa prægra-
 vato in sua urbe tutum asylum indul-
 gere vellent. Hi ejus precibus acquie-
 scentes, eidem Basileæ commorandi fa-
 cultatem impertiti sunt, quapropter*

Sæcul. XVI.
 A.C. 1544.

Sæc. XVI. Georgius ibidem perstitit usque ad obitum suum, qui contigit anno millesimo quingentesimo quinquagesimo sexto.

A.C 1544.

§. LVIII.

Clementis Maroti mors.

San-Marth. l. 10. elog. Doct. Vir. Du Verdier Vauvovias Biblioth. Franc p. 718. Vie de Clem. Marot dans le recueil des Poetes Francois t. 1. Cecidit hoc anno præcipuum Calvinianæ hæresis fulcrum; obiit enim Clemens Marotus Taurini in Pedemontio non nisi quinquaginta circiter annos natus. Is e Carducorum Metropoli, quam Divonam appellant, oriundus filius erat Joannis Maroti Poetæ, qui Francisco I. a cubiculis fuit. Ad eandem muneris dignitatem etiam Clemens anno Christi millesimo quingentesimo vigesimo a Margarita Francisci I. Regis Sorore atque Alenfonii Ducis uxore assumebatur, anno autem sequenti ipsum Ducem Alenfonium comitatus in Papiensi prælio vulneratus, captusque fuit. Eo demum tempore, quo Franciscus I. Galliarum Rex itidem captivus in Hispaniis detinebatur, Clemens a Bouchardo Doctore de Protestantium hæresi accusatus in carcerem abductus fuerat, inde vero, qua ratione libertatem suam prima hac vice recuperaverit, silent Historici, conjicimus tamen, quod is forte innocentia sua tutus evaserit, cum ipse in quadam epistola ad Bouchardum data testatur, quod nec Lutheri,